

lejlighed til at se og udtale sig om forslaget. Det er ikke en rimelig arbejdsfacon.

Når det er sagt, må jeg sige, at det forslag, vi her behandler, er et godt forslag. Lovforslag nr. L 103 er hovedforslaget til de ændringer, der er aftalt med regeringen, ændringer, der er forbedringer til den aktive arbejdsmarkedspolitik. Alle elementerne er selvfølgelig et skridt i den rigtige retning – nogle mere end andre.

Vi ved, at jobsøgning er det bedste værktøj for en ledig til at komme i ordinær beskæftigelse. Derfor skal denne indsats opprioriteres. Frem for nogle af de håbløse aktiveringsprojekter, vi har været vidner til, har vi her et redskab, der virkelig målrettet hjælper den ledige til ordinær beskæftigelse.

I ministerens bemærkninger er det lidt svært at få øje på, at også dette punkt skal have andre aktører som bærende kraft. Det er klart, at det skal vi have understreget.

For Venstre er det særlig glædeligt, at det nu endelig er lykkedes at få andre aktører ind på nogle af AF's kerneområder, nemlig jobformidling og virksomhedskontakt. Det er et par af de områder, hvor der virkelig er behov for at få slået hul på det reelle monopol, AF har haft. Når man regionalt får sat andre aktører ind på disse arbejdsopgaver, vil vi se et kvalitativt løft, der i den grad kan mærkes for både de ledige og virksomhederne.

Den styrkede indsats sidst i aktivperioden er også et udtryk for, at vi vil undgå, at ledige vipper ud over bagsmækken. Igen får jobtræning prioritet i erkendelse af, at det er det, der virker.

Men det er også vigtigt at sikre, at færrest muligt ender i langtidsledighed. Derfor skal der også ske en opstramning af den tidlige indsats i dagpengeperioden. Her skal vi selvfølgelig ikke bruge ressourcer på mennesker, der i løbet af kort tid selv er i stand til at finde et nyt job.

Der skal sættes aktivt ind over for flaskehalsområder, så de tilbud, der gives, sikrer de ledige de kvalifikationer, der er relevante i forhold til at opnå beskæftigelse inden for disse områder.

Så skal der selvfølgelig også sættes kraftigt ind i forhold til de grupper, hvor man på forhånd ved, at risikoen for langtidsledighed er stor. Det kan være forskellige etniske grupper, og det kan være ældre inden for særlig besværlige områder.

Der ligger ligeledes et kvalitativt løft i, at visitationssamtalen skal være individuel. Skal en visitationssamtale have værdi, er det klart, at den skal være individuel. I en række tilfælde har vi

set AF springe over, hvor gærdet er lavest, og lave bunkevisitationssamtaler. Man kan sige sig selv, at det er ineffektivt.

Jobrotation har også vist sig at være et effektivt redskab, når det anvendes. I sin nuværende facon har det vist sig at være alt for bøvlet for virksomhederne, hvorfor de har været meget tilbageholdende med at gå ind og bruge dette instrument aktivt. Nu lægges der op til en for virksomhederne mærkbar administrativ letelse.

For igen at understrege vigtigheden af at benytte privat jobtræning kan der nu udbetales tilskud til en såkaldt tovholder, altså en person i virksomheden – eller, hvis virksomheden måtte ønske det, en ekstern person – der kan tage hånd om de ledige, så de kommer ind i disse private jobtræningspladser.

Jeg må dog sige, at jeg er klart uenig i ministerens bemærkninger til lovforslaget, hvor han giver udtryk for, at aftalen fra 1998 nu er udmøntet. Det er et skridt i den rigtige retning, men hvis ministeren tror, at ministeren nu har leveret varen som udtrykt i trepartsaftalen, må ministeren nu tro om igen. Men lad os nu tage den diskussion, når vi ser høringssvarene.

I det fremsatte lovforslag er der enkelte formuleringer, der ikke er i overensstemmelse med de aftaler, vi har indgået. Det må forligskredsen se på, inden vi går til andenbehandlingen.

Harvede det stået til Venstre, skal der ikke være nogen tvivl om, at vi gerne var gået meget videre specielt med at få udliciteret hele AF-systemet. Vi har i dag et AF-system, der efter vor opfattelse ikke i tilstrækkelig grad er i stand til at løse de opgaver, et moderne arbejdsmarked kræver, hverken for virksomhederne eller de ledige. Der er her virkelig potentiale for at få et langt bedre produkt for de samme penge. Men aftalen og dermed lovforslaget er som sagt et skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg venter lige, til Venstres ordfører har sat sig ned, for jeg vil starte med at sige, at jeg er enig med hr. Jens Vibjerg i, at privat jobtræning er bedre end offentlig jobtræning.

Når Venstres ordfører henviste til trepartsaftalerne, som ligger til grund for arbejdsmarkedsreformen, vil jeg gerne spørge: Nu er der jo gået adskillige år siden trepartsforhandlingerne, som ligger til grund, hvad har Venstre aktivt gjort for at sikre sig, at den ene part i trepartsaftalen, arbejdsgiverne, har levet op til deres forpligtelse,